

E go uirtute deum & maiorum nostrorum diues sum satis
 I stas magnas factiones animos dotes dapifiles
 C lamores imperta eburata uehicula pallas purpuram
 Nihil motor. q̄ in securitatem sumptibus redigunt uitos.
 EU D ic mihi quæto quis ea est quam uis dicere uxorem? ME eloquar
 N ouistin hunc senem euclionem & proximo pauperculū.
 EU N ou hominem haud malum mecastor. ME cupio eius filiam
 V irginem mihi desponderi. uerba ne facias soror
 S cio quid dictura es hanc esse pauperem hęc pauper placet
 EU D ij bene uortant. ME idem ego spero. EU qd me nūc qd uis ME uale
 EU E t tu frater. ME ego conueniam euclionem si domi est
 S ed ecum nescio unde se se homo recipit domum.

EVCLIO MEQADORVS SENES. DVO.

Pretagibat mihi animus frustra me ut quom exibam domo
 itaq; abibam inuitus. nam neque quisquam curialium
 uenit. neque magister quem diuidere argentum oportuit
 Nunc domum properare propero nam ego met suz hic. atus domi ē
 ME S alius atque fortunatus euclio semper hies
 EV D ij te ament megadore. ME quid tu recten atque ut uis uales?
 EV N on temerarium ē ubi diues blande appellat pauperem
 I am illic homo aurum me scit hęc eo me salutac blandius
 ME A in tu te ualere? EU ego pol haud pecunia per bene
 ME P ol si est equus animus tibi satis hies qui bene uitam colat
 EU A nus hercle hoc inditium fecit de auro perspicue palam ē
 ME Q uoi ego iam linguam precidam atq; oculos effodiam domi
 V irginem hęc grandem dote cassam atq; inlocabilem
 N eque eam quō locare cuiquam. ME tace bonum habe animum euclio
 D abitur. adiuuabere a me. dic si quid opus est imperta
 EU N unc petit quom pollicetur. inbiat aurum ut deuoret
 A ltera manu fert lapidem panem ostentat altera
 N emini credo q̄ large blandus est diues pauperi
 V bi manum inicit benigne ibi onerat aliquam zaniam
 E go istos noui polipos qui ibi quicquid tetigerint tenent
 ME D a mihi operam parumper. paucis euclio ē qd te uolo
 D e comuni te appellare mea & tua. EU hei misero mihi